

Overformynderiet.

Bilag 2.

Kjøbenhavn, d. 17. November 1919.

2 Bilag.

I Skrivelse af 12. d. M. (Journal Nr. U. 7814) har Justitsministeriet begæret Overformynderiets Ytringer over det hoslagt tilbagefølgende, af Lønningskommissionen af 1917 udarbejdede Udkast til Tillæg til Lov af 12. September d. A. om Statens Tjenestemænd, indeholdende Lønningsregler for Overformynderiet.

I denne Anledning skal Overformynderiet tillade sig at udtale følgende:

De to Hovedpunkter, paa hvilke det foreliggende Lovudkast afviger fra Overformynderiets Indstilling af 4. Oktober d. A., er Reglen i § 16 om det Forhold, at en i Overformynderiet nu ansat Tjenestemand har anden Statstjenestestilling, og de dermed i indre Forbindelse staaende Regler i § 11 om Antallet af Tjenestemænd og disses Reduktion ved Tjenesteledighed.

Den første Regel gaar ud paa, at Tjenestemanden i den lavest lønnede Stilling kun oppebærer halv Grundløn og halvt Alderstillæg. Til Begrundelse af denne Bestemmelse henvises der i Teksten og i Anmærkningerne til Tjenestemandslovens § 1331 og til Lov af 26. Marts 1870 § 5, der indeholder en tilsvarende Lønningsregel for den, der forener flere Embeder eller Bestillinger, *for hvilke særlig Lønning er fastsat ved Lønningslove*, og til Tjenestemandslovens § 7, hvorefter ingen kan erholde mere end een Tjenestestilling.

Hertil maa imidlertid bemærkes, at den anførte Lønningsregel i Lov af 26. Marts 1870 § 5 ingensinde har været anvendelig for Foreningen af en egentlig Statstjenestestilling og en Tjenestestilling under Overformynderiet. Der har aldrig været rejst Tvivl om, at f. Eks. en Assistent eller Fuldmægtig i Ministeriet kunde oppebære hel Fuldmægtig- eller Assistentlønning i Overformynderiet og omvendt. Forholdet gaar ikke ind under Ordene i den paagældende Lovbestemmelse, idet Overformynderiets Lønninger ikke har været fastsat ved Lønningslove, men er ordnede ved kongelige Resolutioner.

Endvidere er man ganske sikkert, selv om der kunde være Spørgsmaal om i dette Forhold at stille kongelig Resolution i Klasse med Lov, gaaet ud fra, at den paagældende Regel tilsigtede at værne Statskassen imod at komme til at betale fuld Lønning to Gange, ikke at den hindrede en Mand, der var ansat i et Ministerium, i af Overformynderiets egne Midler at oppebære den for hans Arbejde i denne Institution normerede Løn, lige saa lidt som den hindrede ham i at oppebære det fulde til hans Arbejde svarende Vederlag, dersom han ved Siden af sin Tjeneste i Ministeriet arbejdede i en Kreditforening, i en Bank, i et kommunalt Kontor eller lignende.

Hvad der nu foreligger, er altsaa, at det foreslaas, at denne gennem 49 Aar uden Indsigelse eller Betænkelighed fra nogen Side fulgte Ordning skal omstødes, og dette endda med tilbagevirkende Kraft for de alt ansatte Tjenestemænd.